

Algemeen Overleg commissie Binnenlandse Zaken over Bouwbesluit,

12 oktober 2011.

Inbreng SP-fractie

Voorzitter,

Ik begeef mij op glad ijs, want ik ben geen medicus, heb slechts een neef die psychiater is, maar toch bespeur ik bij de minister van Binnenlandse Zaken symptomen van schizofrenie. En ik heb ook nog een vermoeden van de oorzaak van zijn kwaal.

Aan de ene kant wil deze eminente jurist dat onze wetgeving zo klaar als een klontje is, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid garandeert en eenvoudig te handhaven is. Aan de andere kant is hij door het kabinet de wei in gestuurd met de opdracht om de wet –in dit geval het Bouwbesluit- 25% dunner te maken. Het doet er niet toe hoe: er moeten 25% regels uit. En omdat hij zijn handtekening onder het regeerakkoord gezet heeft voelt hij zich ook aan deze opdracht gebonden. Net als hij denkt: laat ik toch maar voor zorgvuldigheid gaan hangt zijn partijgenoot Eelco Brinkman weer aan de lijn: Piet Hein, tempo maken! Trek je niks aan van die vervelende zeurpieten van het expertisecentrum regelgeving bouw. Onze schoorsteen moet roken, stook daar al die overdreven consumentenbescherming maar in op.

Voorzitter, met zo'n onmogelijke opdracht en dergelijke politieke vrienden zou ook ik een gespleten persoonlijkheid krijgen.

Zeker omdat de minister inmiddels net als ik moet weten dat het radicale kapwerk, waarbij een groot aantal belanghebbenden buitenspel gestaan hebben, geleid heeft tot een zeer onevenwichtig eindproduct. Onevenwichtig in opzicht van wetskwaliteit -ik noemde al rechtszekerheid en rechtsgelijkheid- maar ook in inhoudelijk opzicht. In sommige situaties worden de eisen ten aanzien van brandveiligheid veel strenger, in andere juist veel slapper. Die veranderingen zijn niet gebaseerd op een goede risico-analyse, waarmee je op een rationele wijze de zwaarte van een eis kan afstemmen op de hoogte van het risico. Waar ze wel op gebaseerd zijn: ik weet het niet. Ik vraag de minister of hij het wel weet.

Kan hij bijvoorbeeld uitleggen waarom een vluchtroute die door een gemeenschappelijke verkeersruimte voert waarop een totale gebruiksoppervlakte van meer dan 1.500m² aan woonfuncties is aangewezen, voortaan een veiligheidsvluchtroute is? Zoals wordt voorgeschreven in artikel 2.115, ook voor bestaande gebouwen. Wat gaan we doen met alle corridorflats die beschikken over twee trappenhuizen, die volgens mij prima brandveilig zijn, maar die niet voldoen aan het nieuwe criterium. Slopen die handel? Of gaan we dat straks weer gedogen?

Voorzitter, het lastige van de verkeerde uitgangspunten voor dit wetgevingstraject, gevolgd door een ontwikkelingsfase waarin kritische partijen en opdrachtgevers buitenspel stonden, is dat we nu zitten met een eindproduct waar tientallen, zo niet honderden, ondoordachte bepalingen waar we als het Bouwbesluit 2012 van kracht wordt wél mee moeten gaan werken.

Vorig jaar is er op een eerder concept van het nieuwe Bouwbesluit een praktijktoets uitgevoerd door de vereniging bouw en woningtoezicht Nederland. Zij deelden een dikke onvoldoende uit. Daarop heb ik in februari een motie ingediend om ook de nieuwe versie te laten toetsen voor hij het staatsblad in gaat, maar dat wilde de minister niet. Hij is de leerling

die zakt voor zijn overgangsexamen en dan op de belofte dat hij in de vakantie écht zijn best gaat doen toch toegelaten wil worden tot een volgend studiejaar. Voorzitter, voor dat soort situaties hadden we het herexamen uitgevonden, maar deze minister speelde vals en de examencommissie –lees: de coalitiepartijen- zaten te pitten.

Afgelopen week mocht ik het congres van de vereniging bouw en woningtoezicht toespreken, 400 praktijkmensen waarvan ik er in de wandelgangen nog een aantal gesproken heb. Zij maken zich zorgen over het eindproduct waar zij straks mee de wei in moeten. Gisteren ontvingen wij een afschrift van een brief van de voorzitter van de vereniging aan de minister, waarin deze stelt "... de laatste tijd diverse signalen ontvangen vanuit onze achterban en daar buiten, op grond waarvan wij u met klem adviseren om af te zien van de geplande invoeringsdatum. Uitstel met een halfjaar tot 1 juli 2012 verdient verre de voorkeur."

De heer Beekhuis vat de problemen in vijf punten samen:

- de gevolgde procedure maakt het, zelfs als er nu niets meer verandert, onmogelijk om de gebruikelijke overgangstermijn van 6 maanden te hanteren;
- de huidige tekst, inclusief het veegbesluit, vertoont een aantal strijdigheden en leemten; die moeten eruit en dat kost nog meer tijd;
- door de voortslepende discussie over de inhoud zijn cursussen over het nieuwe Bouwbesluit 2012 opgeschort, waardoor mensen niet meer fatsoenlijk bijgeschoold kunnen worden
- ook ontwikkelaars, opdrachtgevers en adviseurs zitten met hetzelfde probleem;
- op het moment van invoering moeten de regels niet alleen op papier bekend zijn, maar ook verwerkt zijn in de software die bouwpartijen en vergunningverleners gebruiken; daar is nu geen tijd meer voor.

Voorzitter, ik zou graag de toezegging krijgen van de minister dat hij bereid is om de gebruikelijke invoeringstermijn van zes maanden in acht te nemen, vanaf het moment dat het laatste stoffer- en blikbesluit in het staatsbesluit gepubliceerd is. Zo nodig kom ik op dit punt met een motie.

Dan kom ik staccato op een waslijst aan zaken, die te maken hebben met het schrappen of ten onrechte niet verbeteren van consumentenbescherming, waar ik met moties kom als de minister niet beweegt:

- allereerst de drie punten uit de bijlage bij de brief van de vereniging BWT Nederland
- het schrappen van de sloopvergunning betekent de dood in de pot voor de controle op verantwoorde asbestverwijdering; niet doen!
- de aanlegplicht van gas-, elektrische en drinkwaterinstallatie moet wat ons betreft gehandhaafd blijven;
- evenals de verplichting om iedere woning te voorzien van toilet;
- in het Bouwbesluit hoort een harde verwijzing te komen naar normering die hotspots in drinkwaterinstallaties, dat zijn broeinesten voor legionella, op een effectieve manier uitsluit;
- in het Bouwbesluit hoort een effectievere norm voor de bescherming van de binnenluchtkwaliteit in bestaande en nieuwe gebouwen te worden opgenomen; volgens onderzoek van TNO (PG/VGZ/2001.95) is alleen al de CO2 concentratie in 15% van de woningen en 25% van de schoollokalen hoger dan de 1200ppm grenswaarde voor een gezond binnenklimaat
- de verhoging van de isolatiewaarde voor de gebouwschil naar Rc=3,5 is onder de maat vanuit de energiedoelstellingen van het kabinet, maar ook vanuit de

- woonlastenbescherming van de bewoners op de langere termijn; die waarde moet voor woningen en een aantal daarmee gelijk te stellen gebouwcategorieën omhoog naar 5;
- ik kom niet met moties over de toegankelijkheid van gebouwen en de brandveiligheid van stallen omdat daarover nog toezeggingen van de minister lopen, maar ik onderstreep wel nogmaals, mede namens de partij voor de dieren, dat wij op dit punt de lat echt hoger willen leggen.

Dan wijs ik de minister nog op de nieuwe veeglijst van het ERB, gepresenteerd tijdens de bijeenkomst op 3 oktober jl. Die lijst is zo lang dat het mij aan de tijd ontbreekt om daar alle zinnige verbetervoorstellen uit te citeren. Helaas! Maar wat doet de minister met deze kritiek? Ziet hij deze als waardevol en zo ja, wat zien we daarvan terug?

De SP-fractie dringt erop aan dat de minister, die inmiddels toch ook wel moet weten in welk lastig parket hij beland is, een laatste verbeteringslag maakt met de partijen die ik zojuist genoemd heb en rekening houdend met de Kameruitspraken die er wellicht nog gaan komen.

Tenslotte wens ik de minister een goede gezondheid toe, tot in lengte van jaren.